

DROGI PANA I JEGO LUDU

rekolekcje weekendowe

z tyniecką ikebaną

część 1 b

O. Hieronim St. Kreis OSB

DROGI PANA I JEGO LUDU

rekolekcje weekendowe
z tyniecką ikebaną

część 1 b

TYNIEC

WYDAWNICTWO BENEDYKTYNÓW

Projekt okładki, rysunki, fotografie i opracowanie graficzne:

O. Hieronim St. Kreis OSB

Korekta: Grzegorz Hawryteczko OSB

Superiorum permissu: Opactwo Benedyktynów

L.dz. 192/2017, Tyniec, dnia 4 września 2017 r.

† Szymon Hiżycki OSB, opat tyniecki

ISBN 978-83-7354-701-8

© TYNIEC

Wydawnictwo Benedyktynów

ul. Benedyktyńska 37

30-398 Kraków

tel. (012) 688-52-90; 688-52-95

tel./fax (012) 688-52-91

e-mail: wydawnictwo@benedyktyni.pl

zamowienia@tyniec.com.pl

www.tyniec.com.pl

od autora

Mamy za sobą materiały pomocnicze do głównych części rekolekcji obejmujących cały rok liturgiczny. Chcę jednak uzupełnić część pierwszą, stąd numeracja (1 b), która podpowiada miejsce tomiku w całości.

Uzupełnienie obejmie jedną uroczystość i kilka świąt (styczeń–luty); po nich nastąpią niedziele zwykłe od drugiej do ósmej, zatem część okresu zwykłego po Chrzcie Pańskim do rozpoczęcia Wielkiego Postu.

Nasze *shippo* (na okładce i na drugiej stronie) ma zachowaną taką samą pozycję, jak w części pierwszej, natomiast oczyszczone zostały przegrody na obwodzie i pozostał pusty trzymacz. Obraz pusty? Może pełne otwarcie?

Gdy szklanka jest napełniona, jej zawartość można wypić, trochę upić i resztę rozcieńczyć wodą, można wszystko wylać, wypłukać, może nawet szklankę wyparzyć, jeśli ma być do niej wlane coś zupełnie innego. Jakkolwiek lubimy naczynia napełnione, potrafimy także docenić puste i czyste, gotowe do przyjęcia tego, czym chcemy je wypełnić.

W tej części okresu zwykłego dzieje się dużo nowego. Do drugiego lutego śpiewa się kolędy, ale w liturgii i jej czytaniach Jezus jest już dorosłym mężczyzną; po chrzcie i kuszeniu

na pustyni rozpoczyna działalność publiczną i będzie spotykał się z ludźmi, którzy mają już po swojemu ustawione życie (*część przegród* czy *naczyń* wypełnionych), a On będzie im proponował dość gruntowną korektę dalszej życiowej drogi.

Być może znajdziemy tu obraz doświadczanych przez nas samych sytuacji, dlatego uważam, że zatrzymanie się przy tym krótkim okresie może nam rzucić potrzebne światło.

Zatem w drogę.

Jeszcze tylko plan pierwszego etapu.

Uroczystość i święta od stycznia do lutego:

01.01. – Nowy Rok, Świętej Bożej Rodzicielki,
uroczystość

25.01. – Nawrócenie św. Pawła, Apostoła,
święto

14.02. – śś. Cyryla i Metodego, patronów Europy,
święto

22.02. – Katedry św. Piotra, Apostoła, święto

1 stycznia
Świętej Bożej Rodzicielki,
uroczystość – czytania:

I. *Błogosławieństwo Boże* (Lb 6,22–27)

Ps 67(65)

II. *Bóg zesłał swojego Syna zrodzonego
z niewiasty* (Ga 4,4–7)

II. *Nadano Mu imię Jezus* (Łk 2,16–21)

Prawda o Bożym macierzyństwie Maryi została uroczystie ogłoszona jako dogmat przez Sobór Efeski w 431 roku. Sobór Watykański II tak przedstawia jego znaczenie: „aby uznano, że Chrystus jest naprawdę i rzeczywiście Synem Bożym i Synem Człowieczym” (DE,15). Reforma liturgiczna 1969 roku nie zniósła tego pierwszego maryjnego święta, ale podniosła je do rangi uroczystości i przeniósła na 1 stycznia.

Prosimy Maryję, by była naszą przewodniczką przez dni Nowego Roku, aby Jej macierzyńska pomoc i obrona wypraszała Boże zmiłowanie dla nas i dar pokoju w naszych sercach, rodzinach i na całym świecie.

1. rozważanie:

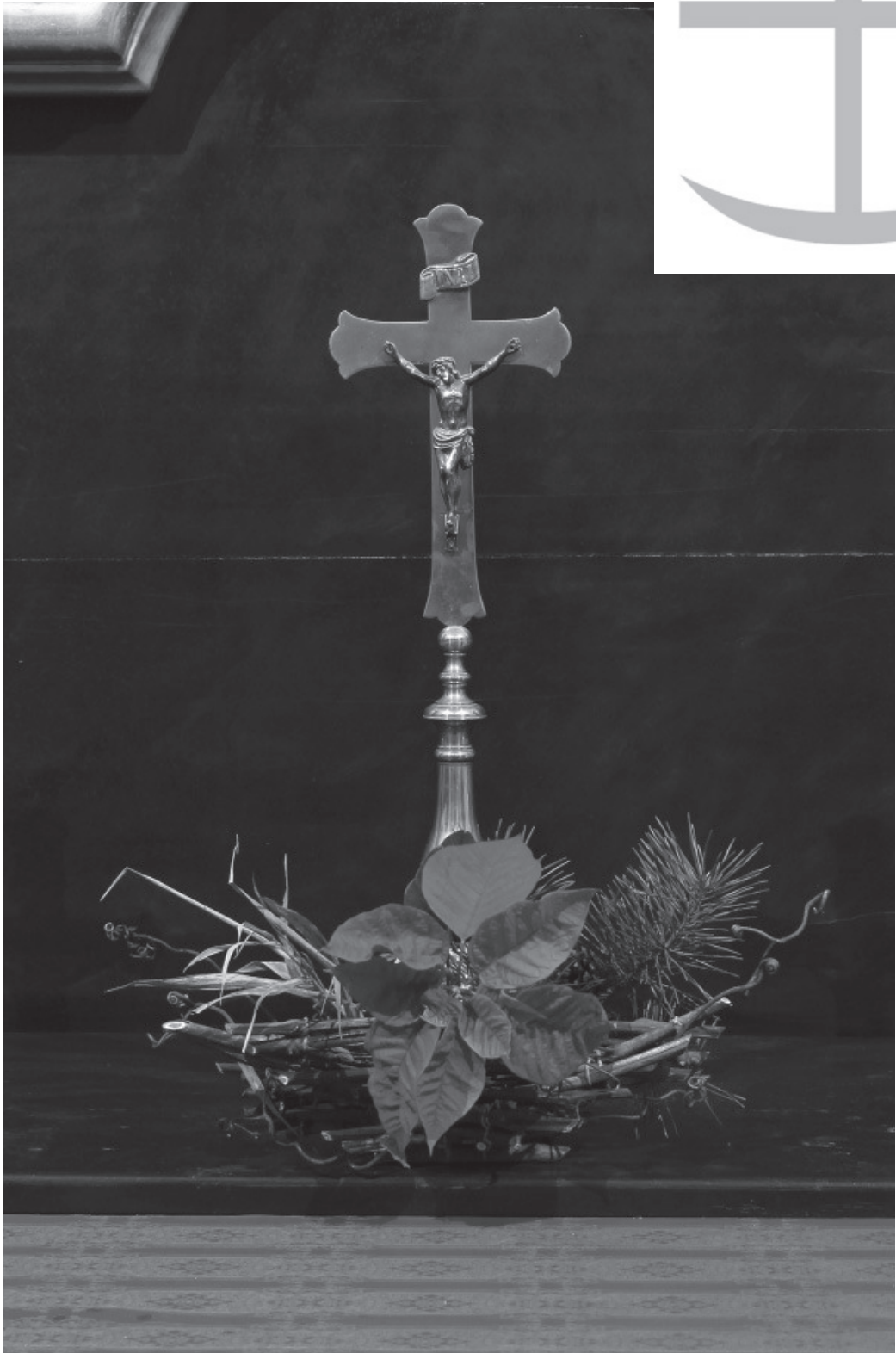
BOGURODZICA

²² Pan mówił do Mojżesza tymi słowami: ²³ «Powiedz Aaronowi i jego synom: Tak oto macie błogosławić Izraelitom. Powiecie im: ²⁴ Niech cię Pan błogosławi i strzeże. ²⁵ Niech Pan rozpromieni oblicze swe nad tobą, niech cię obdarzy swoją łaską. ²⁶ Niech zwróci ku tobie oblicze swoje i niech cię obdarzy pokojem ²⁷ Tak będą wzywać imienia mojego nad Izraelitami, a Ja im będę błogosławił» (Lb 6,22–27).

⁴ Gdy nadeszła pełnia czasu, zesłał Bóg Syna swego, zrodzonego z niewiasty, zrodzonego pod Prawem, ⁵ aby wykupił tych, którzy podlegają Prawu, byśmy mogli otrzymać przybrane synostwo. ⁶ Na dowód tego, że jesteście synami, Bóg zesłał do serc naszych Ducha Syna swego, który woła: «Abba, Ojcze!» ⁷ A zatem nie jesteś już niewolnikiem, lecz synem. Jeżeli zaś synem, to i dziedzicem z woli Bożej (Ga 4,4–7).

¹⁶ Pasterze pośpiesznie udali się do Betlejem i znaleźli Maryję, Józefa oraz leżące w żłobie Niemowlę. ¹⁷ Gdy Je ujrzeli, opowiedzieli, co im zostało objawione o tym Dziecięciu.

¹⁸ A wszyscy, którzy to słyszeli, zdumiewali się tym, co im pasterze opowiedzieli. ¹⁹ Lecz Maryja zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu.

²⁰ *A pasterze wrócili, wielbiąc i wystawiając Boga za wszystko, co słyszeli i widzieli, jak im to zostało przedtem powiedziane.* ²¹ *Gdy nadszedł dzień ósmy i należało obrzezać Dziecię, nadano Mu imię Jezus, którym Je nazwał anioł, zanim się poczęło w łonie [Matki] (Łk 2,16–21).*

Księżyc sam (niezależnie od kształtu: półksiężyc, najczęściej pod stopami czy księżyc w pełni) symbolizuje Maryję. Chrystusa symbolizuje słońce.

Krzyż stojący na półksiężycu jest obrazem Syna Bożego, który z Maryi wziął ciało, albo – czytając znak od strony Maryi – symbolem Rodzicielki Bożej.

Zdjęcie obok przedstawia kompozycję w kaplicy Niepokalanej, gdzie mnisi na zakończenie wspólnych modlitw, po Komplecie, śpiewają hymn Bogurodzica.

Przed krzyżem zbudowany został księżyc ze zdrewniałych pędów winnej latorośli. Kojarzy się być może bardziej z kołyską niż z półksiężycem, ale to w zrozumieniu związku Maryi z Chrystusem raczej nie powinno być utrudnieniem.

Do kołyski dodano trochę suchych traw, ale najważniejsza jest czerwona poinsecja (symbol ludzkiej natury) oraz sosna (Bóstwo Chrystusa).

Mamy w tym znaku podkreślony związek Wcielenia Syna Bożego z Jego Zbawczym dziełem.

Na tym samym znaku oparty jest drugi przykład kompozycji, w którym nawiązanie do księżyca jest wyraźniejsze, przez zastosowanie gałązek eukaliptusa do utworzenia półksiężyca. Eukaliptus ma liście o srebrzystej barwie.

Znaczenie czerwonej poinsecji i gałązki sosny pozostaje jak poprzednio, natomiast dochodzą gałązki wierzby z baziami, które podkreślają związek z nieboskłonem, bo baze na tle czarnego ołtarza świecą jak gwiazdy.

25 Stycznia

Nawrócenie świętego Pawła Apostoła – czytania:

I. *Święty Paweł opowiada o swoim nawróceniu*

(Dz 22,3–16)

albo *Nawrócenie Szawła* (Dz 9,1–18)

(Ps 117(116))

II. *Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię*

(Mk 16,15–18)

Nawrócenie świętego Pawła jest jednym z najważniejszych wydarzeń w Kościele. Szaweł, gorliwy faryzeusz i prześladowca Kościoła, wskutek ukazania się mu Chrystusa Zmartwychwstałego u bram Damaszku, stał się nie tylko Jego uczniem, ale poświęcił całe życie szerzeniu Ewangelii.

Wyprowadził Kościół z ograniczeń judaizmu i zaniósł światło Ewangelii do Europy, stając się Apostołem Narodów.